

PLANINARSKO – SMUČARSKO DRUŠTVO "ŽELJEZNIČAR" Novi Sad

Railway Employ Alpine Club
Eisenbahner Bergsteigerverein

SRBIJA - NOVI SAD, Trg Galerija 4. tel:021/529-978

Site:www.psdzeleznicarns.org.rs E-mail:zeleznicar_nsad@neobee.net

IZVEŠTAJ SA VISOKOGORSKOG USPONA „ KAVKAZ 2015 „

U intervalu od 29. jula-10 avgusta 2015. godine, izveden je visokogorski uspona na najviši vrh Evrope - ZAPADNI ELBRUS, 5642 m., kao rezultat višegodišnjih priprema za ozbiljnije uspone na najviše vulkane Sveta u sklopu Programa „Sedam vulkana Sveta,,.

ORGANIZACIJA: PSD Željezničar iz Novog Sada.

TEHNIČKI ORGANIZATOR: Lazar Popara - vodič MB 343

UČESNICI: Branimir Šešelja, Petra Šešelja i Andreja Tepavčević

OSVAJAČI ZAPADNOG ELBRUSA, 5642 m.:

Branimir Šešelja, rođen: 07.11.1948. godine,

Osvojeni najviši vrhovi:

11.01.2012. godine; Kilimanjaro, Uhuru peak, 5895 m.

22.07.2014. godine; Elburs, Damavand Kooch, 5671 m.

Sportski status: Sportista nacionalnog ranga.

Petra Šešelja, rođena: 17.08.1996. godine,

Osvojeni najviši vrhovi:

11.01.2012. godine; Kilimanjaro, Uhuru peak, 5895 m.

22.07.2014. godine; Elburs, Damavand Kooch, 5671 m.

Sporstki status: Sportista nacionalnog ranga.

Andreja Tepavčević, rođena: 03.11.1964. godine,

Osvojeni najviši vrhovi:

11.01.2012. godine; Kilimanjaro, Uhuru peak, 5895 m.

22.07.2014. godine; Elburs, Damavand Kooch, 5671 m.

Sportski status: Sportista nacionalnog ranga.

U organizaciji PSD Željezničar iz Novog Sada 6. avgusta 2015 godine, popeli smo se na Elbrus, 5642m, najviši vrh Evrope, nas troje planinara: Petra Šešelja, Branimir Šešelja i Andreja Tepavčević.

29. jula smo poleteli iz Beograda, leteli smo preko Istanbula gde smo na aerodromu proveli desetak sati.

30. avgusta oko 2:00 h smo sleteli u Mineralne vode. Tu nas je čekao auto iz hotela Viraž koji se nalazi u mestu Azau. Vožnja je trajala 3 sata i stigli smo oko 5 sati, baš kad je svitalo. Smestili smo se u hotel, koji je na visini od oko 2350m nadmorske visine, i odmorili smo se nekoliko sati. Oko 12h krenuli smo u šetnju do Terskola, gde smo obavili sve formalnosti (registracija kod

PLANINARSKO – SMUČARSKO DRUŠTVO "ŽELEZNIČAR" Novi Sad

Railway Employ Alpine Club
Eisenbahner Bergsteigerverein

SRBIJA - NOVI SAD, Trg Galerija 4. tel:021/529-978

Site:www.psdzeleznicarns.org.rs E-mail:zeleznicar_nsad@neobee.net

MČS, službe spašavanja) i zatim smo se prošetali do mesta Čeget (ukupno 10 km šetnje do mesta Čeget i nazad do hotela Viradž).

31. jula smo krenuli na aklimatizacioni uspon, iz hotela prvo peške do mesta Terskol, pa iz Terskola do Opservatorije, preko vodopada Devojač ke kose i zatim do spomenika iz II svetskog rata, koji je na 3380 metara nadmorske visine. Neko vreme smo proveli na toj visini i onda se istim putem vratili nazad.

1. avgusta smo iz mesta Azau išli uspinjačom do stanice Mir (na oko 3500m) i onda na aklimatizacioni uspon peške do preko 3900m, gde smo proveli nekoliko sati i ponovo se vratili u hotel Viradž.

2. avgusta smo ponovo išli uspinjačom do stanice Mir, a zatim do mesta iznad Priuta 11 (do 4200m). Imali smo GPS i tako smo ustanovili da se Garabashi nalazi na nadmorskoj visini od 3700m, a Priut 11 na 4020m (iako se obično smatra da je Garabashi na 3800m, a Priut na 4200m).

3. avgusta smo se sa visine od 3900m vratili nazad zbog velike kiše/snega/grada/oluje. Proveli smo nekoliko sati i ručali u stanici Mir na visini od 3500m.

4. avgusta smo se smestili u dom Leaprus na visini od 3917m. Odmah smo krenuli na aklimatizacioni uspon do stene Pastuhova, do visine od 4600m. Nismo se penjali više jer je počela oluja. Dom Leaprus je veoma pogodan za boravak, jer su obezbedjena tri obroka, u bilo koje doba dana. To je moderan dom u kome ima po oko 12 kreveta u dve prostorije valjkastog oblika. Takođe postoji i dobro održavan mokri čvor koji se sastoji od niza umivaonika i nekoliko kabina sa toaletima.

Osećali smo se dobro i niko od nas nije imao simptome visinske bolesti.

Tog dana smo čuli da su uslovi na usponu ispod vrha loši jer je veoma klizavo na strmim delovima iznad Sedla, da je postavljeno fiksno užje i da je neophodno osiguranje. Mi nismo poneli pojaseve ni karabinere (imali smo samo dereze i cepine), pa smo shvatili da bi bilo neophodno da ih nabavimo, jer niko se nije penjao bez te opreme.

5. avgusta nismo išli na dalje aklimatizacione uspone, jer smo osećali da smo dobro aklimatizovani i taj dan smo posvetili pripremi za uspon i potrazi za nedostajućom opremom. Dobili smo jedan pojas i užje od kuvara sa Leaprusa, tri karabinera nam je pozajmio vodič jedne druge grupe koja je bila smeštena u domu, a još dva užeta smo pronašli oko doma. Bila su dovoljno dugačka da smo mogli da napravimo dva improvizovana pojasa, što je uz karabinere bilo dovoljno za osiguranje.

6. avgusta oko 2:00 krenuli smo na uspon. Vreme je bilo lepo, nije bilo padavina ni vetra, iako je bilo grmljavine u dolini. Tokom celog uspona bilo je oblačno i ispod i iznad planine. Svitalo je kad smo stigli na Sedlo. Deo sa fiksnim užetom nije bio tako težak kako su nam predstavili, pa smo se samo pridržavali rukama za užje. Za svaki slučaj ipak smo se osigurali na povratku. Na vrhu smo bili u 7:20, stigli smo kao jedna od prvih grupa tog dana, a na povratku smo srećali ostale grupe koje su u isto vreme kad i mi kretale iz doma Leaprus.

PLANINARSKO – SMUČARSKO DRUŠTVO "ŽELEZNIČAR" Novi Sad

Railway Employ Alpine Club
Eisenbahner Bergsteigerverein

SRBIJA - NOVI SAD, Trg Galerija 4. tel:021/529-978

Site:www.psdzeleznicarns.org.rs

E-mail:zeleznicar_nsad@neobee.net

Zajednička fotografija na vrhu, Zapadni Elbrus, 5642 m.

Nakon izvršenog uspona, polako smo se spuštali sa dosta pauza (tek tada nas je sustigao umor). Sretali smo mnoge grupe koje su se penjale i razgovarali sa nekima od njih, a kasnije oko stene Pastuhova sreli smo više grupa koje su bile na aklimatizaciji toga dana. Nešto posle 12h spustili smo se u Leprus i odlučili da se odmah tog dana spustimo u dolinu (glavni razlog je što je smeštaj u hotelu u dolini mnogu jeftiniji od smeštaja u domu Leprus). Počela je da pada jaka kiša, a kako nije radila sedešnica, zajedno sa grupom koja je bila smeštena sa nama, oko 15:00 h smo se kamionom prebacili do stanice Mir, i dalje žičarom do mesta Azau.

Srećom (jer nismo imali rezervaciju), u hotelu Viraž je bilo mesta, pa smo se smestili, večerali i ranije otišli da spavamo.

7. avgusta smo odjavili ekspediciju u MČS i dobili diplome za uspon u agenciji 7-vershin (7 summits). Diplome smo dobili na osnovu fotografija sa vrha i na osnovu svedočenja vodiča druge grupe koja se istog dana penjala). Tog dana smo se prošetali dalje do mesta Čeget i pijace gde smo kupili neke suvenire.

8. avgusta išli smo na uspon do 2930 m nadmorske visine kanjonom reke Garabaši, u blizini mesta Azau, kao i u šetnju do mesta Čeget gde je bio gitarski koncert.

9. avgusta smo krenuli ka aerodromu i usput obišli kanjon reke Adir-Su. Zatim smo nekoliko sati proveli u mestu Pjatigorsk, obišli memorijalni kompleks Ljermontova i sam grad i ručali

PLANINARSKO – SMUČARSKO DRUŠTVO
"ŽELEZNIČAR" Novi Sad

Railway Employ Alpine Club
Eisenbahner Bergsteigerverein

SRBIJA - NOVI SAD, Trg Galerija 4. tel:021/529-978

Site:www.psdzeleznicarns.org.rs E-mail:zeleznicar_nsad@neobee.net

tamo. Nakon toga smo još nekoliko sati proveli na aerodromu, jer je avion kretao tek oko 3:00 noću.

10. avgusta smo sleteli na beogradski aerodrom, oko pola 11 ujutro,

Učesnici: Petra Šešelja, Branimir Šešelja, Andreja Tepavčević

Izveštaj sastavio:

Lazar Popara - vodič MB 343